

sionelle sagsbehandlere eller et lavere kontingent end af politisk valgte ansatte.

Når det så er sagt, så er jeg alligevel mest negativ over for forslaget, fordi det gør op med den solidaritet, som a-kasse-systemet bygger på.

De stærke a-kasse-medlemmer behøver ikke længere at betale for de ydelser, som de svagere a-kasse-medlemmer har behov for. Og sagen er jo, at hovedparten af arbejdsstyrken kun er medlemmer af en a-kasse for at kunne få dagpenge, hvis de mod forventning skulle blive ledige. De kan klare sig med de lovpligtige ydelser. Det kan den del af arbejdsstyrken, der ryger ind og ud af ledighed i kortere eller længere perioder, derimod ikke. De har brug for hele pakken af ydelser fra a-kassen, så vel de lovpligtige ydelser som jobformidlingen og opkvalificeringen.

Ministeren vil til det her sige, at det er frivilligt, om a-kasserne vil vælge at differentiere deres a-kasse-kontingent eller ej, men jeg tror desværre, at konkurrencen mellem a-kasserne vil betyde, at den frivillighed vil blive til frivillig tvang. Vi vil altså få en udvikling, som vil gå fra et solidarisk baseret a-kasse-system til et system, som vil lade de stærke hytte deres egne interesser og de svage sejle deres egen sø.

Jeg er også bekymret for, om vi er i færd med at gøre noget, som ikke er særlig hensigtsmæssigt i den situation, vi står i i dag med et stadig stigende antal ledige stillinger. Jeg er nemlig bekymret for, om ledige kan shoppe mellem a-kasser for at undgå en sagsbehandler, som stiller for store krav til den lediges rådighed – vel at mærke store krav i citationstegn.

Jeg synes, som jeg tidligere har nævnt i dag, at sygeplejerskernes bekymring for, om deres eventuelle ledige medlemmer kan smutte over i en tværfaglig a-kasse for at gemme sig for eventuelle ledige stillinger, faktisk kan være et godt eksempel på, hvad det er for en risiko, der er. Målet må vi vel være fælles om: at så mange som muligt skal i beskæftigelse i en situation, hvor der er efterspørgsel efter dem.

Tværfaglige a-kasser kan være både en fordel og en ulempe. Ulempen er, at de ikke nødvendigvis kender det arbejdsmarked, deres medlemmer skal ud på, særlig godt. Fordelen er, at de måske er bedre til at se ud over den lediges normale fagområde end en meget fagligt orienteret a-kasse er det. Jeg tror, at der er behov for at få undersøgt, hvad der i forhold til beskæftigelsen vejer tungest, fordelene eller ulemperne. Indtil det er sket, er jeg ikke voldsomt tilbøjelig til at lempe overflytningsmulighederne under

ledighed, sådan som det her forslag lægger op til.

Konklusionen er altså, at Det Radikale Venstre på nuværende tidspunkt ikke kan støtte forslaget fra ministeren.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der foreløbig to korte bemærkninger, først fra fru Jytte Andersen.

Kl. 15.15

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg sad og blev lidt overrasket over fru Elisabeth Gedays sådan noget bramfrie beskrivelse af arbejdsløshedskassernes medarbejdere. Kan fru Elisabeth Geday bekræfte, at fejlprocenten i a-kasserne i de mange tusinde sager, de afgør, er nede på 1,7 pct.?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Det vil jeg med den allerstørste fornøjelse bekræfte.

Jeg vil i øvrigt sige, at mine kommentarer til a-kasserne jo ikke generelt går på en kritik af deres arbejde, tværtimod. Man kan jo godt lave et godt stykke arbejde og have et højt omkostningsniveau, men det kan også godt være, at man kan lave et godt stykke arbejde og have et lidt lavere omkostningsniveau. Og det var sådan set det, min bemærkning gik på; det var bestemt ikke en kritik af det arbejde, i øvrigt meget gode arbejde, som a-kasserne udfører.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil godt lige spørge fru Elisabeth Geday om det her med differentiering af administrationsbidraget. Fru Elisabeth Geday udtrykker en bekymring for, hvordan det vil blive. Er det, fordi fru Elisabeth Geday er bange for, at a-kasserne skal begynde at sige, at de laver forskellige administrationsbidrag alt efter deres medlemmer. Er det dét, fru Elisabeth Geday er bange for?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Det kan ikke være hr. Bent Bøgsted ubekendt, at det forholder sig sådan, at langt de fleste a-kasse-medlemmer kun er medlem af en a-kasse, for at de kan få udbetalt dagpenge, hvis de skulle gå hen og blive ledige, og at de er ganske kapable til selv at skaffe sig et arbejde, hvis den situation